

di na nas Ruperčane nekaj odpadlo, da se ne bomo pritoževali radi krize kot zadnjič, ker denarja smo potrebni kot volk kroglice, posebno pa še zlatega. Vse spomladansko delo smo mislili opustiti ter iti na Šmarno goro, da bi iskali zlato, magari če bi si v goreči lavi malo prste opekli, bi ne bilo tako hudo, saj smo vsemu navajeni. Ker niso bili vsi tako srečni, da bi čitali ta članek, smo mislili kar po vojaško alarmirati, da bi se vsi tamkaj znašli ter bili deležni enakih milosti. Toda čudno! V najlepših sanjah se nam odprejo oči, da je to potegavščina za 1. april! Zopet razočaranje, gledali se smo kakor »Butalci«. —

Je vrtička Ruski emigranti v Hrastovcu so do sedaj svoje mrličke pokopavali v Št. Lenartu; oblast pa je to prekinila, ker spadajo k nam in so že enega 3. aprila pokopali pri nas. — K sklepu svetega leta se je med številnimi romarji v Rim tudi iz naše fare eden udeležil, seboj je prinesel poln koš zanimivosti, katere nam pripoveduje.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Umrl je mladenič Franc Gradvol, rejnec Franca Cinerja, pos. na Drankovci, v starosti 23 let. Podlegel je zavrtni boleznii jetiki. Z njim smo izgubili fanta veselega značaja, ki je rad čital naše liste, v družbi pa je bil zabaven in kratkočasen. Pogreb se je vršil dne 11. aprila. Pri odprtem grobu se je poslovil od pokojnega v imenu Marijine kongregacije, koje član je bil, domači g. župnik. V Bogu vekomaj počivaj. Domačim naše sožalje!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Po dolgem čakanju dobimo novega župnika in sicer g. Letonja Franca, sedaj župnika pri Sv. Antonu na Pohorju. Prihod je napovedan za zadnji dan tega meseca. — Tukajšnji organist g. Iv. Slaček je obhajal dne 2. aprila 25letnico svojega organistovanja in letos 50letnico svojega življenja. Služboval je na Skomrah, pri Sv. Vidu ob Dravi, v Rušah, kjer je bil ustanovitelj tamošnjega pevskega društva, dalje v Limbušu pri Mariboru. Pri Sv. Bolfanku deluje že 8 let. Skromno slavnost jubileja je obhajal v krogu svojega pevskega zbora. Naj ga Bog ohrani še mnogo let! — Minull mesec

je bil pokopan Jakob Čuček, znani zidarski mojster, zadnje čase stanujoč v Bišeckem vrhu. Od novega leta sem je ugrabila nemila smrt že četrto nedolžnih otrok. Vsi skupaj naj v miru počivajo! — O križih in težavah pa molčimo. Gospod pravi v osmerih blagih: »Blagor mirnim in potrpežljivim!«

Sv. Anton v Slov. goricah. Sporočiti vam moram, da nas hoče zapustiti nad vse priljubljena rodbina Vogrinec. Gospa je bila skozi več kakor 30 let naša vrla in nad vse priljubljena učiteljica in vzgojiteljica naših malih; delala, trpela in veselila se je z nami in za nas. Gospod, ki je odšel že pred leti v pokoj, je bil izvrsten čebelar, vrtnar in sadjar, in bo zapustil skoraj pri vsaki hiši za seboj kak spomin iz ene teh strok. Težko ju bomo pogrešali. Zdaj, ko odhajata v zasluženi pokoj v lepi Maribor, gre hvaležnost in ljubezen naše fare z njima. Naj dolgo uživata lepo jesen svojega življenja! Nam pa Bog daj še več takih učiteljev in vzgojiteljev!

Velika Nedelja. Kljub nagajivemu vremenu smo letos vendar okopali v vinskih goricah, čeravno je bila letošnja kop tako huda, da je že dolgo ne pomnijo. Vsak posestnik pravi, da je letos veliko več kopačev porabil kot lansko leto; pa premagali smo tudi to. Sedaj pridejo na vrsto setve na poljih, samo da bi imeli stalno vreme, kajti skoraj vsak drug dan nas obišče dež.

Negova. Kar smo si dolgo želeli, se nam bo dne 1. maja izpolnilo. Dobili bomo novega g. župnika. Sprejem bo dne 30. aprila, zato se dekleta pozivajo, da si vse potrebno preskrbijo, isto tudi fantje. Dne 1. maja obhaja tudi g. Franc Bratkovič, ki je stopil v pokoj, 30letnico tukajšnjega duhovniškega službovanja. Za vse njegovo veliko delo še enkrat: Bog plačaj! Bog ga živi še mnogo let! Razpored 1. maja: ob pol osmih pridiga, potem slovesna sv. maša g. Bratkoviča; ob pol desetih pridiga, inštalacija novega g. župnika Ivana Granfola in slovesna sv. maša. K tej slovesnosti se vabijo tudi iz sosednih far k prav številni in obilni udeležbi!

Sestrže. Povrnili se je zopet cvetoča spomlad, v kateri se je preselil k večnemu počitku prevžitkar Gašper Brumec v 89. letu svoje starosti. V mladih letih je bil zgleden sestrički gospodar ter prav marljiv in dober

oče sedmim otrokom, kateri so bili pozneje vsi dobri gospodarji. Gašper je bil tudi spreten kuhar na raznih sedminah in gostijah. Svojim vnukom in pravnukom je vedno bil najzvestejša pestunja in zato so ga ti v solzah spremljali na poslednji poti. Starček je bil celo svoje življenje čil in krepak; alkohola ni okušal; bil je v vsaki reči varčen, ponižen in globoko prešinjten z vero. Naj počiva v miru božjem, preostalim pa naše srčno sožalje!

Bočna pri Gornjemgradu. Na belo nedeljo smo obhajali pri nas zelo lepo in veselo slovesnost, zlato poroko obče spoštovanih ter priljubljenih zakoncev Jožefa Rop, posestnika, in Antonije, rojene Šket. Te redke slavnosti so se udeležili skoraj vsi župljani, svatov je bilo nad sto. Počastila sta zlatoporočenca tudi dva odlična gospoda gosta: gimn. profesor v Mariboru Jakob Richter, tukajšnji rojak iz Noveštite, in sosedni mestni župnik gornjegrajski, G. profesor je v cerkvenem govoru slavil odlične lastnosti zlatoporočencev, skrbno in modro odgojo otrok, ki jima delajo čast in veselje (sedem še živih) in je dalje dokazoval, kako je sv. krščanska vera in življenje po njej edini in zanesljivi pogoj prave zakonske sreče. Pri slavnostnem obedu so prav lepo svirali tamburaši iz sosedne župnije sv. Franciška, sedem pridnih in poštenih fantov; vsa čast in hvala jim in prisrčni Bog plačaj! Zlatoporočencema želimo, da bi še doživela biserno poroko!

Gornja Ponikva pri Žalcu. Pomladno prenavljanje in presnavljanje se je pri nas začelo takoj po umiku snežne odeje. Vzporedno s tem naravnim prenavljanjem se je vršilo duhovno s sv. misijonom v dneh od 4. do 11. marca, ki sta ga vodila pp. jezuita iz Ljubljane. Jedrnatii govori in veličastna procesija, takozvana spravna ali rimska procesija, zvečer z Najsvetejšim, vse to je dalo dušam nove pomladi. Iskrena hvala domačemu g. župniku, ki nam je omogočil te dneve duhovne preosnove. — V večnost je odpotoval Jekopinov oče v starosti 91 let. Pokopali smo ga prav na nedeljo, na prvi dan sv. misijona. Ob grobu je domači g. župnik v zbranih besedah proslavil njegovo vzorno življenje. Par dni po sv. misijonu nas je zapustil daleč na okoli znani vestni zidar in družinski

Kanade. Po koučani vojni je prejela žival milostni prevžitek. General je poslal konja na farmo svojega brata, kjer so skrbeli za njega. Ko je general umrl, je bil konj že prestar, da bi se udeležil gospodarjevega pogreba. Žival bi ne bila preživela daljnega potovanja v Montreal. Sploh pa ni bilo že leta in leta med konjem ter generalom nobenih zvez. Od dneva generalove smrti stari konj ni več jedel in je po 8 dneh poginil.

Advokat obglavljen.

Dne 11. aprila 1934 je bil v mestu Aix na Francoskem obglavljen advokat Sarret. Mož je bil rodom iz Trsta

smo ostavili v Jeruzalemskih goricah kot sedemletnega ravnokar pokristjanjenega Turčka. Franc je bil ob tokratnem posetu dedeka in g. župnika 17 letni mladenič. Materine visoko-krepke postave, očetove uprav turške odločnosti, ne baš lepega obraza, pač pa mu je žarela iz oči — nedolžnost — sad najskrbnejše vzgoje. Užival je domačo vzrejo pod skrbnimi očmi dobre matere. V predmetih, ki bi mu naj služili in ga pomagali preživljati v življenju, sta ga šolala domača gospoda. Gospod župnik ni pozabil, da je bil v tistih časih brez pravega pomena mladeč, ki bi ne znal sigurno sedeč v sedlu sukati meča, metati kopja, streljati iz puške ter nabijati top in možnar.

Franček — že takorekoč mali vitez po izobrazbi in vežbi — je pozdravil miklavška romarja in ju povedel v hišo k materi. Ta se je čudila obisku očeta, ki se je sicer držal doma in se ni podal dalje, nego je segal ropot veržejskega bobna.

Pri Jeruzalemu sta kovala možakarja bojne narčte, ki so bili najlepša godba za Frančka; Vidi pa so poživljali najbridkejše spomine na ugrabitev in turško sužnost. Naj bo Jeruzalem utrdba za celo župnijo Miklavž, je bil zaključek obiska župaika Starihe

in veržejskega »hauptmana«. Župnik bo najel ljudi ter vodil delo, Vida bo dala na razpolago svet in turško zlato, da najeti in prostovoljni robotniki ne bodo preklinjali utrdb, predno bodo gotove in pred njihovim izkušenim — dalekosežnim pomenom.

Kar je miklavški župnik Veržejcem obljubil, je tudi držal. Na jesen leta 1703. je hodil po svoji župniji od hiše do hiše, od enega hrama po goricah do drugega. Povsod je govoril o preteči nevarnosti vpadu Krucev in o potrebi samoobrambe, sicer bodo spremenili madžarski vragovi nemoteno Mursko polje v puščavo. Miklavčani so verjeli svojemu dušnemu pastirju ter obljubili prostovoljno roboto krog nove cerkvice žalostne Matere božje v Jeruzalemu (pozidana 1652), dasi je smešil gospod kaplan Jakob Kopriunšek župnikov strah, katerega mu je vcepil ono staro predeno in tarantalo iz Veržeja, ki vidi v vsakem prekmurskem kmetu tolovajskega Kruca!

Ko so bili delavci deloma naprošeni in deloma najeti, je pomogel gospod Martin Ljutomerčanom, in sicer trgovcem ter kovačem, do zaslužka. Pokupil je vse motike in krampe. Radgona ni zmožla zanj dovolj smodnika. Iz Maribora in Gradca so bile naro-

oče Blaž Kotnik. Nenadno ga je Bog poklical nekaj nad 60 let starega v rajsko spomlad. — Naši sadjarji se pridno gibljejo in skušajo prepričati raznim zajedavcem cvetja in sadja njihovo kvarno delo. Na belo nedeljo nam je praktično pokazal g. Turnšek iz Celja, kako je treba uporabljati garkon. Našli smo v listih naših sadovnjakov obilo škodljivega mrčesa. Pred kratkim je bilo čitati v časopisju o nekakšni podpori za uničevanje mrčesa. Sedaj je stvar utihnila. Morda je mrčes uničil podporo.

Pameče pri Slovenjgradcu. Likvidirane so bivše občine Vrhe, Sele, Št. Janž in Pameče, in ustanovljena je nova občina Pameče, kateri načeluje g. ing. Vrhnjak Vinko, inteligent in kmetovalec, pristno slovenske in kršćanske izisli. Pred meseci si je v svoj dom privedel novo gospodinjvo v osebi naše vzorne učiteljice Marice Ferenčakove, neumorne prosvetne delavke. Želimo jima stotisoč sreč! — Tukajšnji gasilci se pridno gibljejo. Pripravljajo »Miklovo Zalos«, kjer nastopi nad 40 igralcev. — V pustnem času ni nobena naših deklet imela sreče stopiti v zakonski stan. Sedaj bo gđ. Uršej Veronika, po domače Sp. Kavdekova, imela prva pogum stopiti na novo pot življenja ob strani bivšega dolgoletnega cerkvenega ključarja na Kronske gori. Obilo sreče!

Iz laškega okraja. Zadnjič sem poročal, da je proračun okrajnega cestnega odbora povišan od 15 na 43% za prihodnje proračunsko leto. Na seji okrajnega cestnega odbora, ki se je vršila dne 30. marca, se je proračun znižal in seveda tudi doklade od prej predvidenih 43 na 25%, kar pa je seveda v primeri z lanskim še vedno povišanje, čeprav manjše, kakor je bilo prvotno namenjeno. Zakon daje davkoplačevalcem pravico, da v določenem roku, ko je proračun razpoložen davkoplačevalcem na vpogled, zoper istega ali pa samo zoper posamezne postavke ugovarjajo in stavijo svoje pripombe. V jeseni, ko prejmemo od davčne uprave položnice, ne pomagajo nič, ako kdo robanti zoper prevelike davke; treba je pravočasno in pravilno ugovarjati. Kakor za cestne doklade, velja isto tudi za občinske doklade. Tudi pri občinskih proračunih smejo davkoplačevalci ugovarjati in staviti pripombe; seveda je po novem zakonu rok za to precej kratek, samo pet dni po razgrnitvi pro-

računa. V cestnem proračunu je večja postavka za preložitve ceste Mišji dol — Rimske toplice, kakor tudi za mostove na isti cesti, nadalje gradnja mostu na cesti Sv. Marjeta — Hrastnik, razširitev ceste Celje — Laško, postavitev ceste v Trbovljah. Gotovo je v okraju še mnogo javnih del potrebnih, ako bi bilo denarja.

Krško ob Savi. V nedeljo dne 22. aprila, ko ebhajamo vnanje praznovanje praznika varstva sv. Jožefa, je v cerkvi sv. Jožefa na Trški gori običajna vsakoletna služba božja in sicer ob 11. uri dopoldne.

Bučje. Poročila sta se dne 8. aprila t. l. vrl mladenič Franc Smodila, posestnik na Vranski gorci, in Marija Sinkovič, članica tukajšnje dekliške Marijine družbe. Obilo sreče!

Splošna brezposelnost

je znatno pomnožila vrste onih temnih prikazni, ki jim nič ni sveto ter z vplomi in tatvinami prinašajo strah in siromaštvo. Pomisli, če nimaš morda stvari, ki ti jih lahko vlomilci odneso ali vsaj poškodujejo. In kako bo, ako teh stvari ne dobiš nikdar več nazaj in zanje nikjer nikakega nadomestila ali povračila?

Zato ravnaj pač pametneje, če se zoper vlomsko tatvino zavaruješ pri naši domači Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani. Za majhno premijo imaš potem polno gotovost, da ti vlomilci in tatovi ne morejo povzročiti znatnejše škode.

Razveljavljene občinske volitve.

Gomilsko.

Upravno sodišče v Celju je izdalo sledečo odločbo:

Zoper občinske volitve, ki so se dne 15. oktobra 1933 vršile v občini Gomilsko, okraj celjski, se je v volivnem imeniku vpisani Cizaj Franc, šofer v Grajski vasi, dne 22. oktobra 1933, torej v odprtem roku osmih dni po dnevu volitev, pritožil na upravno sodišče v Celju.

Upravno sodišče je po par. 50 zakona o občinah v nejavni seji odločilo:

Pritožbi se ugodi in se razveljavijo občinske volitve radi nepravilnega postopanja volivnega odbora s tem, da se morajo po par. 50 odstavek 5 zakona o občinah v mesecu dni od dneva prejema te odločbe vršiti nove volitve.

Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

Razlogi:

Na pritožbo zgoraj imenovanega je upravno sodišče po pregledu pritožbe in vseh volivnih spisov ugotovilo, da so se pri volitvah za občinski odbor zgoraj navedene občine dogodile sledeče bistvene nepravilnosti:

I. Za predsednika volivnega odbora je bil od okrajnega načelstva postavljen Zemljič B., ki ni volivni upravljenec občine Gomilsko. S tem je prekršen predpis par. 6 zakona o občinah, ki izrečno odreja, da se predsedniki volivnih odborov postavijo izmed pismenih volivcev dotične občine.

II. Nadalje trdi pritožitelj, da je bil Muhovic Ivan, predstavnik Rančigajevje liste, že ob devetih nepravilno odstranjen iz volivnega lokala.

Predstavnik Muhovic v svoji izjavi trdi, da je bil odstranjen zaradi sledečega dogodka: Predsednik volivnega odbora je vprašal volivce: »Za katero listo glasujete, za državno ali proti?« Na moje vprašanje, zakaj stavi tako vprašanje, saj sta vendar obe listi od sodišča potrjeni in torej nobena ni protidržavna, in ko sem zahteval, da se to zapiše v zapisnik, sem dobil odgovor, da se naj takoj odstranim iz volivnega lokala, sicer da me odstrani z orožniki. Vzel sem svoje listine in hitel po namestnika Orožima Franca, ki sem ga dobil blizu gasilnega doma. To je bilo že ob devetih dopoldne.

Uradno sestavljeni zapisnik o tem ugotavlja sledeče:

Po ponovnem vmešavanju predstavnika Rančigajevje liste g. Muhovica v volivno poslovanje, zlasti s trditvijo, da je rabil predsednik volivnega odbora v opozorilu na volivce izraze: »državna« in »protidržavna lista«, je odredil volivni odbor, da se imenovanega predstavnika izključi ter mora isti volivni lokal takoj zapustiti.

čene od orožarjev puške in razno drugo orožje. V zahvalo za takoj izplačana naročila je žel stari gospod pikre opazke na račun lahkovernosti, ker se je dal pretentati od pretepaškega Veržejca in še svoje župljane goni na brezmiselno delo. Veržejci niso mogli potegniti nikoogar drugega z vojno nevarnostjo, so pač Šmiklavčane, ki so telebasti rovtarji in hvala Bogu, da samo gledajo Mursko polje!

Nič boljše se ni godilo župniku in Ropošu kakor očaku Noetu. Tudi on je zbijal ter vezal barko in je bril tedanji izprijeni svet norca iz brodograditelja.

Nikakor ne smemo misliti, da bi se bili lotili Šmiklavčani pri tolikem posmihanju od vseh strani z navdušenjem kopanja rovov, nametavanja nasipov, opletanja jarkov s šibjem ter izgrebanjem podzemeljskih shramb za: smodnik, smolo, orožje ter živila. Delali so iz uslužnosti do cenjenega gospoda župnika ter Vide. Revnejši so lepo zaslužili ob pomanjkanju dela na pozno jesen pri hrani in zadostni pijači.

Jarki so se poglobljali krog cerkve, nasipi dvigali. Glavne točke iz zemlje nametanih in zbuntanih utrdb so bile med seboj zvezane s poprečnimi dohod-

nimi grabami. Za nasipom po vsaki strani hriba se je morala umakniti vinska trta prikritim volčjim jamam, katere so nabili z navzgor zaostrenimi koli. Takele naprave so bile za napadalce pri nepazljivosti presneto nevarne. Zvozili so za nasipe velike kupe slame in čebelne panje iz cele župnije.

Ob koncu leta 1703. je priganjal gospod Stariha k delu. Stari veržejski »hauptman« si je bil prišel ogledat obrambne utrdbe. Klel se je na krščeno dušo, da je videl cela krdela Krucev, ki vršijo dobro preračunane priprave za vpad. Tokrat bodo vdrli v Medžimurje in od tam se bodo razpredli po Murskem polju in še dalje. Madžarska je izčrpana, da opustošena vsled neprestanih prask z Avstrijo. Krucevska krdela se nameravajo založiti z vsem potrebnim na račun Slovencev. Starec je napovedoval prebridko istino, katero je poslušnil le Šmiklavž na župnikov pritisk.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

in je imel na vesti tri življenja iz pohlepa po denarju. Sarret se je imenoval s pravim italijanskim imenom Sarriani in je izvršil zločine s pomočjo dveh bavarskih Nemk, sester Schmidt, na kateri je hotel pri obravnavi zvaliti vso težo krivde. Sodišče je pa spoznalo advokata kot glavnega krivca in ga obsodilo na obglavljenje. Sarret je tajil do zadnjega krivdo in še pod giljotino je trdil, da je on žrtve pravne pomote. Njegova zadržanja želja je bila obnova procesa, da bi se na ta način obvarovalo njegove otroke sramote, da je končal njih oče pod rabljevo roko.